

Sætter du pris på os?

POV kan ikke udkomme uden støtte fra vores læsere. **Støt os**, hvis du vil sikre POV som uafhængigt medie for fri debat, borgerjournalistik og ekspertanalyser.

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

pov. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

Søvnapnø,

A Hidden Life – Jägerstätter- passionen

Publiceret 14/02/2020 i Film/Kultur
af **Frederik Bojer Bové**

FILM // ANMELDELSE: Terrence Malick er tilbage med en tre timer lang film om tro og lidelse. Hans stil er stadigvæk unik, men denne gang passer format perfekt til fortælling, og resultatet er en film, man kan leve med.

Den legendariske amerikanske instruktør Terrence Malick har haft en vanvittig udvikling de sidste ti år. Han plejede at være kendt for sin lave produktivitet. *Badlands* (73) og *Days of Heaven* (78) var to af halvfjerdsernes bedste amerikanske film. Og så kom der ikke mere i tyve år, indtil pludselig *The Thin Red Line* (98) blev et af filmhistoriens bedste comebacks, og opfølgeren *The New World* (05) var næsten lige så god.

Men stadigvæk. Det er fire film på lidt over tredive år. At Malick ville lave seks film fra 11 til 19 kom bag på de fleste. *The Tree of Life* vandt Guldpalmen i 2011, og danner med *To the Wonder* (12) og *Knight of Cups* (15) en art selvbiografisk trilogi, hvortil dokumentaren *Voyage in Time* (16) med lidt god vilje kan ses som et appendix. Lidt vel god vilje, jeg tror mange var trætte af prætentiose monologer, der forsøger at finde kosmisk betydning i det selvbiografiske, da han til sidst lavede en hel dokumentar om meningen med livet. Og da så opfølgeren *Song to Song* (17) dels forsøgte noget helt andet, dels var et elendigt makværk, så var der god grund til at være bekymret. Var Malick løbet helt tør for idéer?

Men der har været rimeligt store forventninger til *A Hidden Life*. For i modsætning til de sidste par Malick-film, så er der denne gang et plot! Og filmen indfrier forventningerne. Omend der ikke er meget fart over plottet, så passer det perfekt til stilen. Det legitimerer stilen. Det fik mig faktisk til at forstå og sætte pris på elementer ved nogle af de tidligere film. Dog ikke *Song to Song*. Den film er stadigvæk et makværk!

A Hidden Life fortæller om en virkelig person, Franz Jägerstätter, en østrigsk bonde, der nægtede at sværge troskabs-ed til Hitler, da han blev indkaldt under Anden Verdenskrig. Vi ser ham, mens han høster og har det godt sammen med sin kone og deres tre børn. Vi ser ham første gang, han bliver indkaldt til grundtræning i 1940, hvor han begynder at føle, at der foregår noget helt forkert. Vi ser ham efter han er blevet sendt hjem igen, mens fanatismen langsomt breder sig i den lille landsby, og han mere og mere bliver stemplet som en afviger. Og vi følger derefter hans vej gennem retsvæsenet, og hvordan hans familie bliver udstødt, efter han åbent har erklæret sig som nægter.

A HIDDEN LIFE | Official Trailer [HD] | FOX S...

Der er faktisk ikke ret meget plot. Det kunne reelt set være blevet afviklet i en kortfilm. Franz siger nej, og bliver straffet. Og det tager så tre timer i hænderne på Terrence Malick.

Tableauerne

I stedet for at arbejde med fortællingen, så virker det mere, som om Malick arbejder med tableauer. Hans sene stil består af smukt opstillede scener, hvor indholdet aflæses af den måde personerne er placeret i billedet og bevæger sig på, tilsat voiceover og klassisk musik fra Bach og Händel til Pärt og Gorecki.

TO EKSEMPLER PÅ TABLEAUER. ER DET IKKE RELATIVT NEMT AT
AFLÆSE, HVAD DER FOREGÅR, UDEN DIALOG?

Det fungerer bedre end det plejer i *A Hidden Life*, hvis helgen-historie passer perfekt til formatet. Filmen minder mig om det, man kalder 'via crucis', veje med 14 små billeder, der skildrer Jesu lidelse og død. Så går man langs vejen fra billede til billede, og måske sætter man sig lidt og funderer over tilværelsen.

“

Hvis folk plejede at kunne faste i fyrre dage, så kan vi
altså også lige klare at sidde ned og synke ind i en
gudesruk filmverden i tre timer

Det er samme måde *A Hidden Life* skal fungere på. Det går ret stille og roligt, uden pludselige skift i plot og tone. I stedet kan man suge til sig

af de forskellige situationer: Franz på marken, Franz i kirke, hadet breder sig, Franz i fængsel, udstødelsen af familien, etc. Det passer vel egentlig meget godt med 15 scener af 12 minutter, det er tre timer alt i alt.

Krav vs Gave

A Hidden Life er lang. Og deprimerende. Og lidt svær at finde rundt i. Den er, hvad man kan kalde krævende. Dårlig datefilm. Nok en dårlig oplevelse, hvis ikke man er forberedt. Så lad være med at se den på en onsdag, efter en hård arbejdsdag. Der fungerer den nok ikke. Men se den en søndag eftermiddag, med en stor kop kaffe, så er det en givende oplevelse.

Det er sådan med de her film, at de kun er sådan rigtig krævende første gang man ser dem, hvor man bliver irriteret over ikke at få det hele med. Anden gang man ser dem, er det en luksus, at der stadig er så meget tilbage, man kan nyde

Og ved I hvad? Det er lige ved at være faste-tid. Og tre timers hård film lyder måske strengt, men i gamle dage skulle man undgå at spise kød i fyrre dage som forberedelse til påske. Hvis folk plejede at kunne faste i fyrre dage, så kan vi altså også lige klare at sidde ned og synke ind i en gudesluk filmverden i tre timer, desuagtet at man bliver lidt trist af det. Det er heller ikke alt i Matthæus-passionen, som er lige interessant.

Og ja, den er lidt krævende, svær at finde rundt i; jeg er ret sikker på, jeg kun fik halvdelen med. Missede sikkert også mange pointer. Men det er sådan med de her film, at de kun er sådan rigtig krævende første gang, man ser dem, hvor man bliver irriteret over ikke at få det hele med. Anden gang man ser dem, er det en luksus, at der stadig er så meget tilbage, man kan nyde. *A Hidden Life* er lavet ikke til én visning, men til at leve med.

Så tag ind og se den i denne fastetid, det er en stærk oplevelse. Og næste år til fasten, så se den igen, hjemme i sofaen, med endnu mere kaffe og måske noget kage. Det er sikkert en endnu bedre oplevelse. Og

A Hidden Life

2 timer 53 minutter

SF Film

Foto-credit: PR, SF Film

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller støt vores arbejde

Modtag ugens væsentligste analyser,
anmeldelser og essays i **POV Weekend** –
hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her

JA TAK, SEND MIG POV WEEKEND

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-
profit medie.

**Har du mulighed for at støtte vores
arbejde? Bliv frivilligt støttemedlem her**

25 KR./MD.

TAGS:

A HIDDEN LIFE

FREDERIK BOJER BOVÉ

TERRENCE MALICK

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

**Koreansk film er
mere end
'Parasite' – 10 film
du kan finde på
YouTube**

**Portræt af en
kvinde i flammer –
mesterlig film af
en ny, stor
instruktør**

**Film: Monos føles
som en fortælling,
der aldrig holder
op**

FREDERIK BOJER BOVÉ

SENESTE ARTIKLER

Frederik Bojer Bové (født 1.12 1986) er cand.mag. i Moderne Kultur og Kulturformidling og BA i Historie. Han blogger om film på kronoper.dk, er dansk redaktør på tidsskriftet Cinema Scandinavia og har været programlægger på Copenhagen Architecture Festival.